

HGGunnink, gehouden te Mariënberg, 31.12.2022 (Oudjaarsdag)

OPENBARING 20:11-15

Votum + zegengroet

Gezang 30:1,2

NGB artikel 37

Gezang 30:3

Gebed

Psalm 94:1,2,3,4,5

Lezen Openbaring 4

Tekst OPENBARING 20:11-15

Bediening van het Woord

Psalm 94:6,7,8,9,10,11

Gebed

Dienst van de offeranden

Gezang 30:4,5,6

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

En dan is het weer bijna zover, 202... voorbij.

En de één zegt: "een bijzonder jaar, coronagedoe gehad".

De ander zegt: "wat is het nog beangstigend, want hoe loopt dat af met die oorlog?"

En een derde die kent de moeite, en een vierde ondervond verdriet.

En zo heeft iedereen wel wat.

202... bijna voorbij.

Maar wat moeten wij niet vergeten?

Dit: ook 202... was, Anno DOMINI 202...

Of eigenlijk moet ik zeggen: Annus DOMINI 202... Het jaar van onze Heere, 202...!

Als u terugkijkt, hou dan dit voor ogen: Koning Christus regeerde elke dag.

En daar gaat Hij mee door. En dan is de conclusie: dus alles komt goed!

Ik wil u het Woord van God bedienen onder het thema:

Koning Christus spreekt Zijn laatste vonnis uit,

1) in Zijn almacht

2) over alle mensen

3) tot uw bemoediging

1) Want alle tegenstand tegen God wordt vernietigd.

En ál Gods tegenstanders, het staat ook in het gedeelte hiervoor: het beest, de valse profeet, en de satan zelf, worden definitief verslagen.

Want God is Koning. En Christus is Koning.

God zal door Christus de wereld rechtvaardig oordelen. Zo staat het in Handelingen 17. U kunt dat dus niet tegen elkaar uitspelen, dat het de ene keer God is, de andere keer Christus. Dat is Sámen.

En in verband met dat oordelen ziet Johannes die troon.
Groot. We hebben dat gehoord in Openbaring 4.
Ontzagwekkend. Denk alleen maar aan bliksemstralen, donderslagen, stemmen.
En wit. Wit is die troon. want Gods regeren is perfect. Volkomen zuiver.

Er is in het afgelopen jaar u niets 'zomaar' overkomen.
Er is nooit iets 'zomaar' gebeurd.
Nee, Koning Christus vond al die dingen, die u hebt meegemaakt, stuk voor stuk nodig.
Dat vond Hij nodig in Zijn wijsheid. Die wij niet begrijpen.
Dat vond Hij nodig in Zijn liefde voor u. En wij hieven soms de handen omhoog, en dan dachten we van, 'ja, wat is dit, waarom moet het zo?'
Maar leer zó terug te kijken: alles wat u overkwam, stond onder ZIJN leiding, en HIJ had daar Zijn goede bedoeling mee.

In de Bijbel daar is een koning iemand die niet alleen maar aan het regeren is, en soms ook aan het vechten, maar daar is hij ook degene die rechtspreekt.
Denk maar aan dat overbekende gebeuren bij Salomo. Als die twee hoeren bij hem komen met het overleden baby'tje en dat levende baby'tje.
Dan is Salomo, kóning Salomo degene die rechtspreekt.

Zo is Christus óók Koning.
Hij, met majesteit en macht, spreekt recht.
Dan vluchten de aarde en de hemel, zo staat dat beschreven, het is allemaal beeldend, die vluchten weg.
U kunt dat verbinden met 2 Petrus 3, waar aan de aarde en de hemel, het uitspansel, waar aan de wereld zoals wij die kennen, een eind komt.
Alles wordt immers helemaal anders.
Want, Christus gaat de hemel-op-aarde brengen!

Met groot verlangen, artikel 37, zien gelovigen dáár naar uit.
Kijk, als je met eigen ogen naar 202... terugkijkt, dan kun je van alles en nog wat vinden.
Maar als je kijkt met de ogen van het geloof, dan weet je dit: het definitieve einde, dat is wéér een jaar dichterbij gekomen.
En dat betekent dit, we hebben er van gezongen in psalm 94: onze Koning zal in Zijn almacht, recht doen!
En dan komt alles goed!

2) Het tweede. **Koning Christus spreekt Zijn laatste vonnis uit, over alle mensen.**

Johannes ziet ze staan. Want ze zijn allemaal opgestaan.
Vanaf Adam en Eva. Tot en met Jozef en Maria. En Luther en Calvijn, en onze broeders en zusters, die ons zijn voorgegaan.
Allemaal staan ze op.

In dit kader heeft Johannes het dus niet even over die mensen die op dat moment nog leven. Die, zoals de belijdenis zegt: 'veranderen zullen in een ogenblik'.
Je kunt natuurlijk niet altijd alles zeggen, dat blijft even liggen.

Het gaat over álle mensen. Ook uit de zee komt iedereen die op zee is omgekomen en nooit is teruggevonden.

En de dood en het rijk van de dood, je mag ook zeggen: de dood en het graf, die moeten op bevel van Christus laten gaan álle gestorvenen.

Want, vanaf die laatste dag, is er nooit meer een scheiding tussen lichaam en ziel.
Is er nooit meer een begrafenis.

En daar staan ze allemaal Voor die troon van God. Voor Hem, Die Koning is.
Voor Christus de Rechter. In diep ontzag.

De één die wíl niet anders dan ontzag hebben voor de Heere God.

De ander moet ertoe gedwongen worden, en kán dan niet anders.

En dan worden ze uitgerold. De boekrollen. De registers. Waarin staat al het denken en het doen en het niet doen, van al die mensen.

Waarin staat, precies zoals hun leven was.

Het kan zijn, als je dat hoort, dat je daarvan schrikt.

Je moet er toch niet aan denken dat alles van je leven op een bepaald moment op tafel komt!?

Maar er is ook een andere boekrol. Er is een boekrol met de namen van alle hémelburgers. Van al die mensen die, zeg het maar zo, die hun ID of hun paspoort vanuit de hémel kregen, Filippenzen 3. 'Ons burgerschap', mogen de gelovigen zeggen, 'is in de hemel'.

En ze krijgen van God, via Johannes in Openbaring, ze krijgen dus extra aandacht, die mensen uit dat levensboek.

Want zij hebben een bijzondere status.

Misschien kent u die formulering wel tegenwoordig met de vreemdelingen. Zij hebben een 'status aparte'.

Want er is géén veroordeling meer, voor hen die ín Christus Jezus zijn.

En daarom worden zij, vóór dat definitieve vonnis, weggehaald uit dat totaal van al die mensen.

Zij gaan omhoog, 1 Thessalonicenzen 4. Om Christus te begroeten en te ontmoeten.

Op dat moment wordt dus publiek bekend gemaakt, dat zij bij Christus horen. Tot in de eeuwige eeuwigheid.

Al die anderen die Christus niet wilden kennen, die zien: de zaak van Christus, was de zaak van hen die Christus mogen begroeten.

De schapen, de volgelingen van Christus, hoorden niet en horen niet bij de bokken, de vijanden van Christus.

Wie in de Zoon geloofde / gelooft, in zijn of haar leven op aarde, die is veilig.

U kunt voortdurend Artikel 37 NGB hier tegenaan zetten.

Wie dat Artikel belijdt. die ziet er ook geweldig naar uit, naar die grote dag.

En die weet het, “ik hoef daar ook niet bang voor te zijn. Want, nee, mijn zonden komen niet meer uitgebreid aan de orde. Zodat ik me zou moeten weg schamen.”

“Nee, ik mag die dag vieren! Ik mag beginnen, op die dag van de bruiloft van het Lam!”

Er zijn ook die anderen. Er zijn die anderen op wie de toorn van God gebleven is. Omdat ze niet geloofden in de Zoon van God.

Die anderen die God heeft overgelaten en overgegeven, Romeinen 1, aan hun zelfgekozen God-loos leven.

Zoals Johannes dat even verderop in hoofdstuk 22 zegt: “wie vuil is, nou, laat die dan nog maar vuiler worden”.

Die krijgen hun definitieve vonnis te horen. Het vonnis dat volstrekt rechtvaardig is, waar niemand iets tegen kan inbrengen.

Want, immers, alles is opgeschreven.

Denken, doen, niet doen. Het staat zwart op wit. En er is maar één conclusie: al die mensen los van Christus en zonder Hem: schuldig. Helemaal schuldig.

Dat kan je op een oudejaarsdag aangrijpen. Want we zien het om ons heen, en soms misschien ook wel dichtbij ons, dat de afval steeds erger wordt.

En de opstand steeds harder.

En de weigering om God te dienen steeds meer.

En de hoogmoed steeds brutaler.

Je hoort het dag in, dag uit, als het gaat over de problemen in deze wereld: “wij mensen, wij zullen dit en dat wel even voor elkaar krijgen. Reken d'r op dat het ons lukken zal!”

En dan houdt God het u in Zijn goedheid voor: Mijn kind, jij bent gedoopt. Jij bent zo rijk bevoorrecht. Al Mijn machtige beloften voor jóu.

Met de vraag, -en dat kun je ook doen bij dat terugkijken-: was Christus in 202... echt jouw Koning, uw Koning?’

Als je “ja” zegt, mag daar de vreugde zijn.

Als je twijfelt, bedenk dan, daar is het niet te laat voor, daar is het nooit te laat voor, bedenk dan, hoe hoog, en hoe breed, en hoe lang, de genade van God is.

Zolang er leven is, zeggen we wel eens, is er hoop.

Maar dat is, als het gaat om de dingen van het geloof inderdaad zo!

Het is nóóit te laat om te vluchten naar Christus. En om te smeken om vergeving. En om te vragen om vernieuwing. Want God is zo genadig, dat Hij geen bidder laat staan.

202... was het jaar van onze Heere.

Het was ook een jaar voor de ontwikkeling van jouw, van uw geloof.

Was die groei er?

Ja, dat vinden mensen soms een moeilijke vraag, terecht.

Want daar wordt wel eens verkeerd over gedacht.

Groei in het geloof: dat je steeds sterker in je geloof staat. En dat het steeds beter gaat, dat gelovig leven.

Nou, leer het dan maar met Calvijn anders te zien. Groei in het geloof dat is: dat je in de loop van de tijden, in de loop van het afgelopen jaar dus, nog sterker je machteloosheid en je hopeloosheid, en je eigen zondigheid hebt leren zien.

Én, dat er dan bij, én de trouw en de liefde en de genade van God in Christus. Dat je daar toch net weer even iets méér zicht op gekregen hebt, dan als je denkt aan vorig jaar.

Genade van God!

Die verwondering: 'voor iemand als ik ben!?'

Ja, genade, ook voor jou!

3) En dat is dan al bemoediging, maar dat is ook het laatste.

Tenslotte, **Koning Christus spreekt Zijn laatste vonnis uit, tot nog meer bemoediging.**

Als wij gewoon wat rondkijken in deze wereld, dan leek het er in het afgelopen jaar heel erg op dat de vijanden van God aan de winnende hand waren.

Nou ja, misschien dat er in Afrika ergens, via de verkondiging van het Evangelie, een heleboel mensen bij kwamen.

En dat dat ook gebeurde in het Amazonegebied.

Misschien zelfs wel in Siberië en China.

Maar West-Europa??

Hebt u het ooit voor het journaal gehoord in het afgelopen jaar? "Christus is Koning, en Hij regeert!"

Nee, de mens zat op de troon.

Maar om u te bemoedigen, broeders en zusters, hoort u hier, hoe Gods toorn vernietigend, en ongeremd is tegen Zijn **vijanden**.

Iedereen die om genade smeekte, is geen vijand maar is kind.

En daarom, daarom worden na die andere vijanden: het beest, de valse profeet, de satan, nu ook dood en graf, in de poel van vuur, zeg het maar in wat modernere woorden: in de vuurzee gegooit.

Want dood en Christus, graf en Christus, dat staat immers lijnrecht tegenover elkaar.

Als er nou íets is wat niet bij mekaar past, dan is dat dood en graf, én Christus.

Zeker, God heeft dood en graf altijd gebruikt. En dat doet Hij nog.

Dat doet Hij nog, namelijk om het leven binnen te gaan.

Hoe moeilijk dat ook kan zijn. Door de deur van de dood heen.

Maar het is de deur naar het léven.

En een graf, er is niemand die vrolijk wordt bij een graf.

En toch is het: daar word je gezaaid, voor het nieuwe leven.

God gebruikt het. Maar het bleven vijanden.

En daarom, voorgoed weg ermee!

Een vuurzee in!

Dat woord 'vuurzee' gebruiken wij ook, als we het hebben over een uitslaande allesvernietigende brand.

Voor dood en graf, en voor vijanden, brutale opstandelingen tegen Koning Christus, is dat het aller-ernstigste, eeuwige eindoordeel.

Dat kun je ook als dominee niet makkelijk zeggen. 'Het aller-ernstigste, definitieve

eindoordeel.'

Maar, mijn broeder, mijn zuster, dit wordt u niet voorgehouden, om u, die gelooft in Jezus Christus, alle moed te ontnemen.

Nee, juist niet!

Want Christus kennend, en Christus volgend, en in Christus gelovend, mag u moed houden en doorgaan.

En als u terugkijkt, en u weet van dat hele jaar: 'maar HIJ regeerde!' Dan loóft u Hem!

Want, wie geloofde in Koning Christus. En wie leefde vanuit Zijn Woord onder de leiding van de Geest, zijn of haar naam, -denk maar even aan (al) degenen die ons zijn voorgegaan, ook nu in 202...-, zijn of haar naam, stond en staat in dat **levensboek**.

Dus, nóóit voor hen die vuurzee!

Dankzij Christus is het oordeel voor de gelovigen al voorbij!

Om Hem, om Christus!

En denk maar aan dat aller-ernstigste, definitieve oordeel - aan het kruis.

Waar Christus, als de lijdende Knecht van de HEERE, dat oordeel onderging. Voor al de Zijnen.

Om Hem, zal wie gelooft in Hem, **nooit** meer veroordeeld worden.

En ook, dankzij Hem, zal uw bidden, want wie ziet daar niet naar uit, -bij alle ellende en moeite en toestanden die er zijn-, wie ziet daar niet naar uit, naar die hemel op aarde?

Dankzij Christus, wordt uw bidden om dat grote wonder, om het leven, om die hemel-op-aarde, zeker verhoord.

Zing het met Psalm 94: 'de HEERE zal Zijn volk doen leven, Hij zal Zijn erfdeel nooit begeven! Als in mijn hart de twijfel wast ...' En 'wast', dat moeten de kinderen even weten, dat gaat niet over wassen. 'Wast' betekent: groeit. 'Als in mijn hart de twijfel groeit, wast', -en het kan er zomaar geweest zijn, die twijfel-: 'wat merk ik nu van dat regeren van Koning Christus?' En het kan zelfs nog erger: 'is het wel echt waar?'

'Als in mijn hart de twijfel wast, dan bent U, HEER, mij zeer nabij.'

Dan merk ik dat op dat moment niet. Maar dan is dat de werkelijkheid: 'dan is Hij mij zeer nabij'. Én dan wordt het op een gegeven moment ook zo: 'en met Uw troost verkwikt U mij!'

AMEN